

fra

RIKSADVOKATEN

R. 3865/28.

Oslo, den 7. september 1928.

*Herr statsadvokaten i***Varsel til —, eventuelt oppnevning av verger.¹⁾**

I anledning av opstått meningsforskjell om, hvorvidt det er forhørsretten eller påtalemyndigheten (politiet), der plikter å sørge for *opnevning* av verge for en av politiet pågrepen person under myndighetsalderen, mot hvem fengslingskjennelse begjæres avsagt, bemerkes følgende:

Ifølge bestemmelsen i straffeprosesslovens § 97 er den mistenkte å anse som *siktet* allerede i det øieblikk han pågripes av politiet (jfr. straffeprosesslovens § 232) og som siktet har han partsrettigheter. Har *siktete* ikke nådd myndighetsalderen, tilkommer de ham tillagte partsrettigheter også *vergen* (straffeprosesslovens § 98 første ledd) og det fra samme øieblikk som siktete selv. Følgelig må påtalemyndigheten (politiet) umiddelbart etter siktetes pågripelse underrette hans fødte verger (lov nr. 3 av 22. april 1927 §§ 3 og 4) om denne og i tilfelle om, at fengslingskjennelse vil bli begjært. Har siktete ikke fødte verger, må politiet straks begjære *opnevnt* verge for ham overensstemmende med forskriftene i ovennevnte lov. Den omstendighet at politiets forføining i denne henseende kan medføre, at der fra pågripelsen av siktete til hans fremstilling for dommeren medgår lengere tid enn den i straffeprosesslovens § 235 anførte, er uten betydning, når politiet ved sakens oversendelse til dommeren opplyser, at forsinkelsen skyldes nødvendigheten av vergeopnevning og politiet fra sin side har gjort hurtigst mulig fremgang dermed.

Jeg henstiller til påtalemyndighetens tjenestemenn å søke truffet en hensiktsmessig og tidsbesparende ordning med de i vergemålslovens § 14 anførte myndigheter om vergeopnevninger i straffesaker.

Til lettelse ved den videre ekspedisjon av nærværende rundskrivelse til politimestrene vedlegges det fornødne antall eksemplarer av den.

Kjerschow

¹⁾ Om hjelpeverge vises til vergemålslovens § 90 a, jfr. § 16. For så vidt angår hjelpeverge for sinnssyke i sikringssak, vises til Rt. 1954 s. 528.